

Laukkaset

Laukkasten sukuseura ry:n jäsenlehti 1/2019

Laukkaset

N:O 1 / 2019, Toukokuu

Laukkasten sukuseura ry:n jäsenlehti

25. vuosikerta

Osoite: Laukkasten Sukuseura ry
Heikki Laukkanen
Runonlaulajantie 123, Juva

ISSN 1239-8993

SISÄLLYSLUETTELO

Sukuneuvoston työ käynnissä	2
Taustani Heikki Laukkanen	4
Konnitsan maamieskoulu.....	6
Sukututkimus ja DNA	9
Kuka oli Kusti Laukkanen?.....	11
Laukkasten Sukuseura Ry	
Alku aina hankalaa.....	13
Tiedotuksia jäsenille	16
Laukkasten Sukukirja.....	19
Isosedän, lisä Laukkasen, jalanjäljillä Amerikassa	20
Valokuvasivut.....	21
Kinttaan Laukkaset	23
Kansalliskirjaston digitaaliset aineistot ovat hyvä sukutietojen hakupaikka.....	25
Yli 5000 sivua Savon historiaa digitoidaan	26
Suvun merkitys elämän eri vaiheissa	27
Kontulan-Matin muistelo sukuseuran syntyvaiheista	28
Laukkasten sukuneuvosto 2018-2021	30

Sukuseuran kotisivut osoitteessa:

www.laukkaset.org

Vastaava toimittaja
Toimituskunta
Taitto
Etukansi

Heikki Laukkanen
Leo Laakko, Antti Laukkanen
Grano Oy, Mikkeli

Etukannen ilmakuvassa Säämingin Laukansaari Pihlajavedellä. Taustalla näkyy Savonlinnan kaupunki. Laukansaaren Suurikylän vasen talouskeskus on Laukkalan tilan, jonka pihapiiriin peruskallioon sukuseura v. 1990 kiinnitti laatan "menneitten sukupolvien muistolle". Rannassa oleva iso talo on Laukansaaren entinen koulu. Valokuva Savonlinnan maakuntamuseo/ kuvaaja Keijo Kääriäinen v. 1966.

Takakansi

Muistolaatta Laukansaaresta

Sukuneuvoston työ käynnissä

Viime kesästä olen tässä opetellut puheenjohtajan rooliin. Aluksi luin kaikki Laukkaset lehdet vuodesta 1996 alkaen läpi, jotta pääsin kartalle mitä seurassa on menneinä vuosina tapahtunut. Sen jälkeen sain useita mappeja edellisten vuosien puheenjohtajien asiakirjoja luettavaksi ja tutustumista varten.

Olemme kokoontuneet uuden sukuneuvoston kanssa kaksi kertaa - syyskuussa ja maaliskuussa. Alan olla jollakin tavalla sinut tämän tehtävän kanssa. Sähköpostia on tullut jäsenistöltä. Olen ilahtunut sellaisista henkilöistä, jotka etsivät tietoja Laukkasten suvusta – esivanhemmistaan. Näitä henkilöitä toivotamme tervetulleiksi seuramme jäseniksi.

Syksyllä huomasimme, että meidän nettisivuille oli vuosi sitten tullut virheellinen yhteystieto. Sukuseuralle nettisivujen kautta tulleet sähköpostit ja jäsenanomukset eivät tulleet perille puoleen vuoteen. Viestit jäivät nettisivujen ylläpitäjän palvelimelle. Nyt kaikki toimii ja yhteydenottoja tulee lähes joka viikko. Hyvä näin. Juurista ja Laukkasista ollaan kiinnostuneita. Paljon on Laukkasten jälkeläisiä ympäri maailmaa.

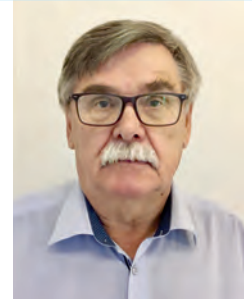
Sukukokouksen jälkeen suurin urakka on ollut sukukirjan saaminen valmiiksi. Olemme sukuneuvoston lisäksi kolmessa eri kirjatoimikunnan kokouksessa käyneet tilannetta läpi. Kirjoittajan kanssa olemme pitäneet kuukausittain palaveria. Sähköposteja on liikunut kymmeniä. Tavoitteena on ollut, että saisimme hyvän kirjan, josta olisi jäsenille iloa pitkäksi aikaa. Kirjan tulisi vastata niitä odotuksia, joita olemme asettaneet tälle ensimmäiselle kirjalle. Tätä kirjoittaessa huhtikuun alkupäivinä on suurin osa käsikirjoitusta ollut kirjatoimikunnalla esiluettavana. Kirjan kansi on ollut jo netissä ja Facebookissa nähtävänä. Nyt on edessä käsikirjoituksen viimeistely, taitto ja painami-

nen. Painopaikka on valittu.

Valmistuminen on siirtynyt sen vuoksi, että käsikirjoitus ei ole valmistunut siinä aikataulussa, jonka olemme jäsenistölle luvanneet.

Tilanne on ollut harmillinen, mutta koko ajan olemme halunneet, että kirjasta tulee suvun perusteos. "Vesireittejä vastavirtaan – Laukkaset 1500 – 1600 luvulla" kertoo tarinan siitä, miten, mistä ja missä Laukkaset ilmestyvät historian lehdille. Eli missä ovat meidän juuremme kirjallisten lähteiden historiassa. Ja tätä kaikkea tarkastellaan myös DNA tutkimuksista saatavilla uusilla tiedoilla. Savonlinnan sukukokouksen jälkeen rupesin seuraamaan entistä enemmän mediaa Laukkaset suodattimen kautta. Aina silloin tällöin hyppii yhteinen sukunimemme esiin joko sähköisen tai printtimedian kautta. Monista julkisuudessa näkyvistä Laukkasista olisi mukava saada juttu meidän omaan Laukkaset lehteemme. Tähän kirjoittamiseen monia teitä jäseniä kannustamme.

Mukava toimintatapa olisi, että jotka meistä Laukkasista on mukana sosiaalisessa mediassa, klikkaisitte yhteiselle Facebook-sivulle jutun Laukkasista luettavaksi. Ja se on nopea tehdä. Itse olen tähän asti vältellyt Facebookia, mutta vaimoni välityksellä olen jonkun verran seurannut mitä siellä tapahtuu. Omakin mukaan tulo on ollut harkinnassa. Laukkasten Facebook-ryhmässä on n.300 jäsentä. Sinne kannattasi mahdollisimman monen liittyä lukemaan Laukkasista juttuja ja julkaisemaan vaikkapa vanhoja kuvia.

Taustani Heikki Laukkanen

Tässä muutama esimerkki jutuista, jotka viime aikoina ovat silmiini osuneet;

- Joulukuun lopun Iltalehden juttu Saarioisten tehtaiden Tuula Laukkasesta otsikolla ”Valmisruokatehtaalla yli 30 vuotta työskennellyt päättää, mitä suomalaiset syövät –” Maistaminen käy työstä”. Tuula Laukkanen toimii Iltalehden mukaan Saarioisilla makuasiantuntijana. Laukkanen pääsee työssään maistelemaan ja haistelemaan ruokia, mutta pääasiassa makuasiantuntijantyö on koota sopiva joukko ihmisiä testaamaan kehitteillä olevia ruokia. Hyvää ruokahalua.
- Savonlinnalaisen Uusi Saimaa –lehden juttu maaliskuun lopulla, jossa Savonlinnaan perustetun venäläisen turvalaitteita valmistavan tytäryrityksen toimitusjohtaja on Harri Laukkanen. Yritys käynnistää tuotantoa Savonlinnassa kesällä 2019 ja sen on tarkoitus kasvaa noin 100 henkeä työllistäväksi yritykseksi. Emoyhtiö on Pietarissa toimiva Argus Spectrum International. Menestystä.

- Ylen juttu marraskuulta kemiläisestä Sakari Laukkasesta, jonka yli 40:n vuoden urittajuus tuli viime vuonna palkitukseksi vuoden lappalaisena urittäjänä. Jutussa mainitaan, että Sakari Laukkanen on laajentanut mainosalalta av-tuotantotaloksi, sitten energia-alalle ja juhlapalveluihin. Viimeisenä hän on laajentanut ohjelmapalveluihin. Onnea.

Kun lukee kirjoja, niin siellä tulee esiin Laukkasia. Helsingin sanomien edesmennyt toimittaja Olli Kivinen on kirjoittanut isästään vuorineuvos Lauri Kivisestä elämäkerran nimellä ”Siviilien torjuntavoitto”. Kirjassa hän kertoo isänsä olleen 1930-luvulla Kemissä toimivan valtion omistaman metsäyhtiön Veistiluo- to Oy:n toimitusjohtaja. Saman aikaan yhtiön metsäpäällikkönä toimi Valtteri Laukkanen. Mukava olisi tietää lappalaisesta metsäpäälliköstä lisää.

Hyvä Laukkaset! Jatkamme mediaseurantaan. Laittakaa juttuja Facebookiin.

Hyvää kevättä

Heikki Laukkanen

Lupasin viime lehdessä jatkaa oman taustani esittelyä. Tiedossa olevat juureni alkavat sieltä Punkaharjun Laukansaaresta. Isälinjani miehet eivät ole isääni asti asuneet 30 km kauempana tuosta saaresta lähes 500 vuoden aikana – asuinpaikka on aina ollut Pihlajaveden rannoilla. Minä olen päässyt tai ajautunut 100 kilometriä länteen päin Juvalle ja poikani on jo 300 km päähän Helsinkiin. Uskollisesti suku on asunut Pihlajaveden rannoilla ja nytkin sukumme yhteinen kesäpaikka on Pihlajaveden rannalla Hirsiniemessä.

Kasvoin Ruhvanan kylällä ja kotiosoitteeni oli 17 vuotta Putikko Ruhvana. Sodan jälkeen vanhempani raivasivat Kaskipellon ns. ”kylmän tilan”, joka sijaitsee Pitkäjärven ja Pihlajaveden välissä. Suopellot sodan jälkeen pääosin raivattiin käsin. Maidontuotanto oli kotitilani päätuotantosuunta, mutta sen ohella oli vähän sokerijuurikasta. Niillä pelloilla harventaen ja kitkien kotona ja kylällä tuli kesäaikana lähes kymmenenä vuotena vietettyä useita viikkoja. Työt sokerijuurikaspellolla naapurissa aloitin jo kymmenvuotiaana. Talvisin isäni Otto oli savotoilla hevosmiehenä ja minäkin olin mukana kaksi talvea kansalaiskoulun jälkeen. Olen vanhin lapsi ja meitä sisaruksia on kahdeksan. Kansakoulun aloitin kuusivuotiaana v. 1958 Utrasniemen koulussa. Olen lukihäiriöinen, joten lukemaan oppiminen ja kirjoittaminen oli aluksi vaikeaa. Lukihäiriö diagnosoitiin vasta lasteni tutkimuksissa, molempiin olen ominaisuuden kyennyt periyttämään. Lukihäiriön vuoksi oppikoulu jäi luonnollisesti väliin ja kansalaiskoulun kävin Punkasalmella. Kahden väli vuoden jälkeen kävin kansanopiston Jaakkiman kristillisessä opistossa Ruokolahdella ja kansankorkeakoulun Helsingin evankelisessa opistossa. Opistovaiheet rohkaisivat minua jatko-opiskelussa koska pärjäsin kohtuullisesti. Sen jäl-

keen oli vuorossa 18 vuotiaana armeija Ran- nikkojääkäripataljoonassa Kirkkonummen Upinniemessä. Tuohon aikaan olin hyvässä kunnossa ja urheilin pataljoonan joukkueessa suunnistuksessa ja ampumahiihdossa. Mitalit ovat vielä tallella.

Kansankorkeakoulun historian opettajan kannustamana hain vähäisillä perusopinnoilla Tampereen Yliopiston kunnallistutkintoon 1971 ja sinne pääsin vähän yllättäen. Opiskeluajan harjoittelukunnat olivat Tottijärvi, Joutseno ja Luopioinen, kaikki nyt entisiä kuntia. Valmistuin 1975 sosionomiksi, joka vastannee tämän päivän alempaa korkeakoulututkintoa. Viljakalassa aloitin kunnansihteerinä ensimmäisessä vakituisessa virassa helmikuun alussa 1975. Juvalle tulin taloussihteeriksi v.1977 kesällä ja Lappeenrantaan apulaiskaupunginkamreeriksi syksyllä 1981.

Tämän jälkeen oli paluu Juvalle kunnanjohtajan tehtäviin elokuussa 1986. Tästä virasta jäin lokakuun alussa 2016 eläkkeelle. Kunnallisia työsuhteita kertyi yli 43 vuotta, josta 30 vuotta Juvalla kunnanjohtajana. Uraan kuuluu runsas joukko kunnallisia, maakunnallisia ja valtakunnallisia luottamustehtäviä. Nyt niitä on jäljellä muutama. Kansanedustajaehdokkaana olen ollut kaksi kertaa. Olin noin 3000 äänellä kauden 1999 – 2003 keskustan varaedustaja. Yhteiskunnallisista ansioista tasavallan presidentti myönsi minulle kunnallisneuvoksen arvon v.2012.

Sukuseuratyön kannalta olin pitkään mukana Savon säätiön eri tehtävissä, viimeksi puheenjohtajana. Säätiö sai valmiiksi seitsemän osaisen Savon historian. Nyt on menossa niiden kirjojen digitointi. Se tulee helpottamaan monia sukututkijoita.

Lapsuuden harrastukset liittyivät luontoon; kalastus, marjastus ja luonnossa liikkuminen. Isompana on mukaan tullut ajankohtaisten asioiden seuraamisen lisäksi välillä aktiivinen

Perhekuva on nuorimman lapsen lapsen Marion Laukkasen nimiäisistä marraskuussa 2018. Kuvassa vaimoni Terhin ja minun lisäksi tyttäreni Sallan perhe Pekka, Salla, Taisto ja Tarmo Rossi sekä poikani Sampon perhe Pipsa Purhonen ja Sampo, Morris ja Marion Laukkanen.

liikkuminen. Olen Sulkavan soutujen soutuneuvos kierrettyäni Partalansaaren 17 kertaa. Maratoneja olen juossut 6 lähinnä ulkomailla. Viime aikoina ehdoton intohimoni on kohdistunut kirjojen lukemiseen, ensi sijassa historiaa. Luen vähintään kirjan viikossa. Rotarit ovat tulleet mukaan eläkkeellä. Nuorena olin mukana aktiivisesti nuorkauppakamarissa, josta minulla on senaattorin arvo. Matkailu on lisääntynyt iän myötä. Kun asun maalla, matkustan mielelläni kaupunkeihin. Kaikissa EU:n pääkaupungeissa olen käynyt.

Vaimoni Terhi jäi eläkkeelle psykoterapeutina vuonna 2017. Olemme olleet naimissa 45 vuotta. Perheenä olemme asuneet Viljakalassa, Lappeenrannassa ja Juvalla. Meillä on kaksi lasta. Molemmilla heillä on puolisoiden kanssa myös kaksi lasta. Minun lähiyhteykseni on nyt kymmenen henkeä. Tyttäreni Salla oli minun jälkeeni kolme kautta sukuneuvostossa vuosituuhannen vaihtuessa.

Konnitsan maamieskoulu

Konnitsan hovista tuli maamieskoulun paikka. 1875 Hovi lunastettiin valtiolle. 1800-luvun lopulla on kartano ollut Käkisalmen Pormestarin puustellina. Jossain vaiheessa Hovista tuli Konnitsan maamieskoulu. Siellä opiskeli miehet ja naiset. Opiskelu-aika oli n. 6kk, se alkoi marraskuussa, kun viljat oli tehty ja jatkui keväeseen toukokuun aloittamiseen. Konnitsan maamieskoulu loppui v.1923 kun tulipalo poltti rakennukset, eikä uutta maamieskoulua rakennettu.

Mammani Helmi Laukkanen, myöh. Teräväinen kävi Konnitsan maamieskoulua v.1918 - 1919. Siellä piti kirjoittaa aine ja Helmi kirjoitti. Hän kertoi, että yö siinä meni, mutta aamulla hän oli valmis ja kahdeksan sivuinen aine. Aine esitettiin luokan edessä kuten toisetkin oppilaat.

Hyvät Toverit

Kun olemme saapuneet tänne vapaaseen ilanviettoon, olemme tulleet tervehtimään toisiamme ja tulleet lyömään veljen kättä veljelle. Niin minäkin lausun muutaman sanan raittiusasian tärkeydestä. Kun tässäkin nuorisoyoukko saapuu ensi kertaa raittiuskokoukseen, niin nousi ehkä jokaisen rinnassa kysymys, mitä varten olemme tänne tulleet ja mikä on sen tarkoitus. Alussa kyllä koettiin selvä tehdä, jokainen ei vielä päässyt oikeaan käsitykseen. Nyt vasta olemme tulleet siihen päätökseen, että todellakin on tärkeä tehtävä meillä Suomen tyttärillä. Sivistyksen ja valistuksen kohottamiseksi tulee ruveta jokaisen ihan perin pohjin tätä asiaa tarkemmin ajamaan. Siis me emme saa jäädä toimeettomaksi ja huolimattomaksi. Emme saa ajatella, että eihän tuo asia meille kuulu ja jos minä nyt olen siellä tai täällä, siis alas sellaiset ajatukset. Vaan meidän tulee jokaisen edes koettaa tehdä se mitä me voimme ja vasta sitten kun olemme kaiken voimamme panneet liikkeelle raittiusasian hyväksi, vasta silloin olemme tehtävämme suorittaneet. Tosin eihän meiltä paljon voida vaatiakaan,

sillä kun olemme vaan kaikki oppimattomia kansan lapsia, tyttäriä ja poikia vaan sentään emme saa jäädä katsomaan toimeettomana. Meidän esi-isämme ovat niin paljon rakastaneet maataan ja katsoneet tulevaa sukupolvessa parasta. He ovat niinkin paljon katsooneet meidän parastamme, että eivät säälineet itseensä astuessaan taistelemaan isänmaansa ja kansansa puolesta ja näistä taisteluista saivat vuodattaa sydänverensä. He tekivät siis työtä lakkaamatta siis aina viimeiseen hengenvetoon saakka. Meiltä ei vaaditakaan niin paljon, että tulisi vuodattaa sydänverensä ja sillä puolustaa kansan turvallisuutta ja sen etuja. Meiltä ei vaadita muuta, kun että käytämme hengen aseita toistensa pahuutta ja vääryyttä vastaan. Meidän tulee poistaa kaikki mikä on huonoa ja edistää sitä mikä on tuleva maamme ja kansamme eduksi. Usein kuulee sanottavan, ettei raittiusaate kuulu naisille ja eihän naisten tarvitse raittiusseuraan ruveta, sillä eihän naiset ole juoppoja.

Tämän asian selvikkeeksi tahdon tuoda esille mielipiteeni vain muutamien sanojen. Kuinka tärkeää on raittiusasia naisillekin, Kuinka paljon voivat naiset olla apuna raittiusyössä sen edistämiseksi, jos naiset oppivat enemmän kunnioittamaan ja rakastamaan miestä ja joka on raitis, kun sellaista, joka pysyy, kuten miehet usein nauravat juopuneen miehen onneksi ja rähinälle. Sillä onhan juopuneessa siksi alhaista ja rumaa ja huonoa nähtävää, jonka luulisi loukkaavan naisen kainoutta ja hienotunteisuutta. Mutta harvat näkevät tuon vaikuttavan edes sen vertaa, että lausuisivat siitä paheksumisensa naisten puolelta. Siis meillä on suuri työala ja vaikutus raittiusryeissä miehiin. Sen on usein sanoneet ja sen ovat useat oppineet miehet sanoneet, että voimakas olet sinä Pohjalan nainen. Vaatikoon nuori tyttö pojilta, jotka haluavat tutusta häneen ehdotonta raittiutta.

Kehityksen, ettei alkoholi ole enää kiusana nuorille miehille ja heidän tulee myöskin koettaa varjella sydämessään kaikelta pahalta.

Helmi Laukkanen (ympyröity), Konnitsan Maamieskoulu 1918.

Ja heidän on jo helpompaa varjella itseään kiusaukselta ja olemme ensimmäisen kerran katsoneet heidän hyväkseen. Siis raittiutta puoltakaa jokainen kelle sillä asialla on suuri merkitys. Nyt nykyaika vaatii sellaisia naisia, jossa teeskennellyn kauneuden asemasta on todellista puhtautta ja arvostelukykyä. Lastensa, ystäviensä ja neuvonantajana samalla kun he ovat heidän lähimpiä hoitajiaan. Vasta silloin on uusi polvi käsittänyt sen siveätä käytöstapaa. Me siis tarvitsemme tosinaisia,

jotka pystyvät arvokkaaseen ajatustenvaihtoon miesten kanssa ja näyttää missä todellinen elämän ilo on löydettävissä. Löydetäänkö se kuohuvien väkijuomien ääressä tai raittiusseuroissa, nuorisoyoukoissa, jolla on mielessä raittius ja isänmaa. Se olkoon ohje kaikkien ja määrä vanhojen. Niin koittaa valoisa tulevaisuus, se on siis naisen tehtävä, Vaikea vaan ihana tehtävä.

Teksti ja kuva: Jaana Väisänen

Sukuseuran tuotteita saatavissa

**SEINÄ-
VAAKUNA**
14 x 21 cm
25€

ISÄNNÄVIIRI
Kahta pituutta
3 tai 4 m
60€

RINTAMERKKI
(pinssi)
5€

KOLMIOLIPPU
10€

KAUPPAKASSI **3⁵⁰**

Tuliaiseksi ja merkkipäivälahjaksi
PÖYTÄLIPPU
30€

160 sivuinen KEITTIKIRJA
30€

KOLMAS PAINOS!

TEE TILAUS:

Hintoihin lisätään pakkaus- ja postituskulut. Tuotteet lähetetään postiennakolla.

Soita Pia Laukkanen
puh. 050 344 0456

tai mariapia.laukkanen@gmail.com

Sukututkimus ja DNA

Sukututkimus harrastuksena on lisääntynyt kansalaisten keskuudessa. Ihmiset haluavat tietää juurensa. Ja hyvä niin. Menneet sukupolvet kiinnostavat yhä enemmän ja enemmän. Monelle herää kysymys mistä minä tulen.

Laukkasten Sukuseura ry:ssä sukututkimusta on tehty koko seuran alkutaipaleelta lähtien. Varmasti kaikkein suurimman panoksen Laukkasten sukututkimukseen on antanut Aimo Laukkanen Salosta.

Tietysti on paljon muitakin, jotka on edesauttanut löytämään yhä kaukaisempia ja kaukaisempia esi-isiä. Kiitokset siitä heille ja varmasti siihen yhtyy kaikki Laukkaset.

Sukututkimuksen on harrastus, joka vie harrastaneensa mukanaan. Se vaatii aikaa, kärsivällisyyttä, ennen kaikkea täytyy tietää mistä ja miten tietoa haetaan. On digihakemistot, hiskit, katihat, ym. muut arkistot ja arkistolaitokset.

Sukututkimuksen avuksi on tullut Geneettinen sukututkimus. Ja nimenomaan avuksi, ei korvaamaan sitä. Sillä mikään ei korvaa käsin tehtyä tutkimusta.

Geneettinen sukututkimus on oman tai DNA ja Geneettinen sukututkimus toisen henkilön keskinäistä sukulaisuuden varmistaminen. Ja tähän tarkoitukseen tehdään DNA- testejä, joilla tutkitaan testattavan geenejä. Siten löydetään perimä. Geenit ovat kromosomeissa ja mitokondrioissa, joihin on tallennettu tietoa. Geenit tekevät henkilöstä sen mitä hän on.

Niin naisella kuin miehellä on 23 kromosomiparia joista 23. on sukupuolikromosomi. Miehillä se on XY ja naisilla XX. Kun ihminen syntyy, saa hän puolikkaan kromosomin isältä ja puolikkaan äidiltä.

On täysin sattumanvaraista millaisen perimän ihminen saa. Jos hän saa kromosomiin-23 sekä isältä että äidiltä X-kromosomin on tuloksena tyttö. Jos hän saa Y-kromosomin isältään ja X-kromosomin äidiltään on tuloksena poika. Y-kromosomeja on vain miehillä.

Mitokondriot tulee aina äidiltä sekä miehelle että naiselle. Täten äitilinjan perimä selviää mitokondrion DNA:sta ja se voidaan tehdä molemmilta sukupuolilta. Yhdessä ihmisessä on miljardeja soluja ja lähes kaikissa on sama perimäaines.

Kun geneettisessä tutkimuksessa tehdään DNA testejä, niissä etsitään äitilinjaa ja Isälinjaa. Äitilinja on tutkimus mitokondrion DNA=MTDNA. Isälinja on tutkimus kromosomiparin 23 Y-osuudessa = Y-DNA. Kokonaisperimän tutkimus eli serkku testi, kromosomipareihin 1-22 ja 23 X-osuuteen.

Isälinjan tutkimisessa selviää suora esi-isästä- testin antajan isälinjan perimä. Y-testin voi tehdä vain miehet. Laukkasten Dna-testeissä tehtiin YDNA 67-testi. Siinä tutkittiin 67 STR Markkeria ja tutkimuslaitos on määritellyt mihiin haploryhmään testattava kuuluu.

Geneettisen tutkimuksen mukaan ihmiskunta on saanut alkunsa noin 100000-200000 vuotta sitten Afrikasta. Sieltä se on vaeltanut ympäri maailman. Suomeen on muutettu sekä idästä että lännestä. Suomalaisista miehistä suurin osa kuuluu N-haploryhmään noin 60 %. Toiseksi suurin ryhmä on I-haploryhmä, johon minäkin kuulun. Siihen kuuluu noin 30%. Kolmanneksi on R-ryhmä noin 9 %. Kyllä Suomesta löytyy myös muitakin haplopryhmän miehiä, jopa A ryhmään, mutta kautta-aikojen ihmiset on matkustaneet ympäri maailmaa.

Laukkasia kuuluu sekä N- että R-ryhmään. Selvästi eniten on N-ryhmän miehiä koska suurin osa Laukkasten Esi-isistä tulee joko Karjalasta tai sitten Savosta. Tutkimukset osoittavat, että N-ryhmä miehet ovat idästä ja R- ja I-ryhmän miehet ovat Lännestä. On tietenkin selvää, ettei N-ryhmään kuuluvat ole lähisukulaisia. Samoin kuin ei tietenkään R- ja I-ryhmään. Mutta jossakin menneisyydessä se yhteinen Esi-isä on.

Laukkasten Sukuseurassa on 25 eri sukuhaaraa. Esi-isiä eli lähtöhenkilöitä on kaikkiaan 54. Useammassa sukuhaarassa on useampi lähtöhenkilö. Esimerkiksi Pielaveden sukuhaa-

rassa, joka on kaikkein suurin, on lähtöhenkilöitä kahdeksan. Onko näillä Esi-issillä yhteistä isää jossakin menneisyydessä?

Kerimäen sukuhaaralla on 5-6 lähtö henkilöä. Sortavalan sukuhaaralla kolme. Ja sama on lähes jokaisessa sukuhaarassa. Juuri näiden yhteistä esi-isiä näillä etsitään.

Tulokset voi olla myös yllättäviä. Esimerkiksi Pielaveden sukuhaaran niin kutsuttu Kinttaan Laukkasten, Nils Larsson Laukkasen s.1778 Ukki oli vuonna 1696 syntynyt Anders Laukka Jylhän torppari Pulkkilassa. Hänen jälkeläisistään on tehty kaksi DNA-testiä. Molemmat poikkeavat selvästi muista Laukkasista otetuista testeistä. Molemmilla heillä on sama R-ryhmän haploryhmä. R-ryhmän ja N-ryhmän yhteinen esi-isä on noin 40000 vuoden päässä.

Kinttaan Laukkasten esi-isä ei olekaan lähtöisin näistä Pielavedellä olevista kahdeksasta esi-isästä.

On paljon mahdollista, että Kinttaan Laukkaset, sukuhaara, johon itse kuulun, onkin Haapavedeltä.

Nyt kun olen perehtynyt jo tehtyihin sukuhaarani tutkimuksiin, ja itsekin niitä tehnyt äitini Kintaan Laukkasten osalta niin huomaan kuinka paljon minulla on ollut sukulaisia esim. koulutoverina. Siksi sukututkimus onkin mielenkiintoista ja ainakin minut se on vienyt mukanaan.

Kun menee sukupolvi toisensa jälkeen taakse päin ja tulee toista haaraa nykypäivään ja huomaa että: kas tuollakin naapurilla on ollut pari- kolme sukupolvea taakse päin esi-isänä Laukkanen

Kaikille DNA-testiin osallistuneille kiitokset. Te olette olleet edesauttamassa Laukkaset Sukuseuran kirjan valmistumista. Olette tehneet arvokasta työtä.

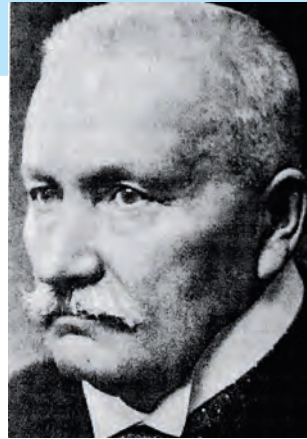
Leo Laakko

Kuka oli Kusti Laukkanen?

Kustaa Laukkanen - Savonlinnan unohdettu suurmies

Monelle savonlinalaiselle ei varmaankaan nimi Kustaa Laukkanen sano mitään, mutta mikäli patsashankkeita kaupungissa olisi nyt suunnitteilla, hän olisi ehdottomasti sellaisen arvoinen. Miksi? No, ei tarvitse mennä kuin Savonlinnan torille ja katsoa ympärilleen, niin Kustaan kädenjälki näkyy edelleen kaupungin keskustassa, vaikka suuri osa hänen urakoimistaan ja piirtämistään rakennuksista on jo poissa. Olavin kylpylän päärakennus, Piispanlinna, vanha puu-Seurahuone eli matkailijahotelli ja Olavinkatu 46 jugend-talo ovat jo kadonneet, mutta Savonlinnan vanha lyseo, Puistokatu 1, Tuomiokirkko, Kalmarinkatu 9 eli Sininen talo, Suruton ja Wanha Kasino ovat edelleen läsnä. Rakennustyön ohella lempinimen Kusti saanut Laukkanen oli kaupungin luottomies, kehittäjä sekä päättäjä vielä senkin jälkeen, kun teki urallaan jättimäisen konkurssin, jonka laskuja maksoivat monet savonlinalaiset. Tämä kaikki kertoo meille jotakin hiljaisesta ja vaatimattomasta ja kuitenkin lujatahtoisesta kaupungin luottomiehestä. Se kertoo myös ajan hengestä ja Savonlinnan kaupungin elämästä reilut sata vuotta sitten.

Otavanniemen poika Säämingistä Kustaa Tuomaanpoika Laukkanen syntyi Säämingin pitäjän Pihlajanlahden ja Kommerniemen välissä sijaitsevassa Otavanniemen kylässä Turtialan talossa (nro 3) pienviljelijän (tuohon aikaan pikkuviljelijän) poikana 13. maaliskuuta 1850. Hän lähti kotoaan 15-vuotiaana puusepän oppiin Sulkavalle 1865 ja harjoitti puusepän sekä muurarin työtä hankkien samalla alkeistiedot kirjallisen opin tiellä. Ne olivat kansakoulua vastaavia kursseja, kansakouluhan ei vielä tuolloin vielä ollut. Kustaa oli siis tahtoa sekä itse työntekemiseen että muuhun oppimiseen. Tuohon aikaan suoritettavan työn tekijät eivät kovin usein omaaloitteisesti opiskelleet, eivätkä siihen edes pystyneet. Kustaa halusi jo tuolloin selvästi olla muutakin kuin työntekijä toisten leivissä.

Kustaa Laukkanen

Savonlinnan tuomiokirkko alkuperäisessä asussaan.

Tuomiokirkko käynnistää rakentajan uran

Kustaa asettui asumaan Savonlinnaan vakituisesti vuonna 1875 25-vuotiaana ja samana vuonna hän aloitti Savonlinna-Säämingin Tuomiokirkon työmaalla puuseppänä. Tästä pestistä käynnistyi menestyksekkäs rakentajan ura. Hän sai myöhemmin vastuulle Tuomiokirkon rakennusmestarin tehtävän Erik Kuorikosken sairastuttua ja vastasi viimeiset kaksi rakennusvuotta 1877-78 koko mittavasta urakasta. Kustaan taidot ja kyvyt huomattiin laajasti koko alueella.

Työura käynnistyi siis vahvasti kirkkojen parissa ja luontevasti vuosina 1879 ja 1880 hän johti Kurkijoen ja Rautajärven kirkkojen raken-

nustöitä sekä 1882 Hiitolan vanhan kirkon korjaustöitä. Opinnot kiinnostivat yhä enemmän ja vuosina 1881-82 Kustaa suoritti Suomen taideteollisuusyhdistyksen rakennusmestari-kurssin Helsingissä. Tuon ajan matkustusolosuhteissa suoritus oli aikamoinen. Tiet olivat lähinnä kärrypolkuja, kattavaa rautatietä ei ollut (Savonlinnaan kiskot tulivat 1908) ja ihmiset liikkuiivat pääasiassa kävellen tai hevoskyydillä. Tietenkin ne, jotka pystyivät, kuljettivat vesireittejä pitkin laivoilla. Lisää tehtäviä kasaantui tekeväälle ja kouluttautuneelle ammattimiehelle: 1883 työn alla olivat Rautajärven reservikasarmit ja Säämingin kunnallishuone Savonlinnassa. Seuraavana vuonna puolestaan Räisälän vanhan kirkon korjaustyöt, Savonlinnan "Pikku kirkon" kunnostus ja Käkisalmen kivikirkon korjaustyöt. Maine alkoi kantautua laajalle itäisessä Suomessa.

Savonlinnan saa lyseon ja Kustaa urakan

Vuonna 1890 Kustaa Laukkanen eteen osui ensimmäinen todellinen mahdollisuus ja suururakka. Suomessa käytiin kovaa alueitaistelua lyseoiden sijainnista ja Mikkeli oli saanut savonlinalaisten suureksi pettymykseksi 1872 ruotsinkielisen lyseon. Savonlinna lähti kisaan mukaan seuraavalla kierroksella ja sai reaalilyseon Joensuun jäädessä alueellisesti kakkoseksi. Muut lyseot menivät tuossa jaossa Turkuun ja Tampereelle. Tämä tiesi kehitysvässä autonomisessa Suomessa kaupungille rahaa ja mainetta. Savonlinna kehittyi muutenkin 1890-luvulla merkittäväksi koulu- ja matkailukaupungiksi sijaintinsa ja hyvien vesistöyhteyksiensä ansiosta. Myös Olavinlinna kunnostettiin onnistuneesti merkittäväksi matkailukohteeksi yleisen fennomanian huimassa.

Savonlinnan kaupunki varasi reaalilyseota varten tontin keskeiseltä paikalta Olavintorin (Isotori) laidalta ja Kustaa sai urakoitavakseen uusrenessanssia edustavan suurhankkeen,

Savonlinnan reaaliylyseo 1890.

jonka monien asiakirjojen mukaan on suunnitellut Sebastian Gripenberg. Todellinen piirtäjä on kuitenkin Yleisten rakennusten ylihallituksen ensimmäinen arkkitehti Theodor Decker ja Gripenberg johtajana hyväksynyt suunnitelmat ja sai niihin puumerkkinsä.

Kustaa Laukkanen sai siis urakoitsijana merkittävän hankkeen vastuulle ja Savonlinnan reaaliylyseo valmistui syksyllä 1890 ja seisoo siinä paikallaan Savonlinnan kaupungin käytössä tänäkin päivänä. Talon historia on melkoinen, sillä sen seinien suojissa on toiminut mm. sisällissodan vankila, sotasairaala ja taidelukio. Lyseon toverikunnan marssin sävelsi Erkki Melartin, jonka lyseo-opinnot jäivät kuitenkin kesken sydänoireiden vuoksi. Melartin kuitenkin palasi kaupunkiin ja toi Aino-oopperansa Savonlinnan ensimmäisille oopperajuhlille 1912. Muita lyseon alkuaikojen merkittäviä oppilaita olivat Joel Lehtonen ja tuuleva jääkärikenraali Aarne Snellman.

Reaaliylyseon urakka oli huomattava onnistuminen ja nopeasti kehittyvällä 1890-luvulla Kustaa Laukkanen nousikin urakoitsijana ja liikemiehenä Savonlinnan keskeiseksi vaikuttajaksi, joka työsti seuraavan kymmenen vuoden aikana käytännössä kaikki merkittävät rakennukset kaupungissa. Myös oma perhe-elämä käynnistyi Kustaan mentyä naimisiin kesällä 1890 Elsa Sofia Heljan (1864-1944) kanssa.

Ville Vilén, joulukuussa 2018
Jatkaa seuraavassa numerossa.

Laukkasten Sukuseura Ry Alku aina hankalaa

Lähes kaikessa on aloittaminen hankalinta, niin myös tässä tapauksessa. Kun kysymyksessä on Laukkasten Sukuseuran perustaminen, on kaiärkevintä, mennä Enoon. Siellä oli 1982 Lauri Laurinpoika Laukkanen laittanut sanomalehti Karjalaiseen seuraavanlaisen ilmoituksen.

Laukkanen

Kiinnostaako sinua sukusi historia?
Tule 27.6.1982 klo 12.00 Enoon
Keljon Laukkalaan.
Pohdimme asiaa yhdessä
Lauri Laukkanen.

No kuinka sai alkunsa Valtakunnallinen Laukkasten Sukuseura.

Kontulan Matti Laukkanen saattoi Helsingissä ystävänsä junaan, eräänä sunnuntai-iltana kesällä 1987. Istahtanut sen jälkeen ja autoonsa ja soittanut Riitta Laukkaselle samana iltana kello 21.50.

Hän oli ehdottanut sukuseuran perustamista ja kysynyt olisiko Riitta valmis tulemaan mukaan. Riitta oli suostunut ja seuraavassa tapaamisessa olivat päättäneet lehtikirjotusten julkaisemista eri lehdissä.

Kontulan Matti siis otti yhteyttä ensin Riitta Laukkaseen ja sitten Pekka Laukkaseen.

Nämä mainiot Laukkaset, leidi Riitta ja herrat Kontulan Matti ja Pekka kokoontuivat pari kertaa pohtimaan mahdollisuutta perustaa Laukkasten sukuseura. Ensimmäinen kerta oli syyskuussa 1987 Kontulan Matti Laukkasen luona ja epävirallisen palaverin tuloksena he päättivät julkaista syyskuun lopulla 1987 Kiu-ruvesi-, Pielavesi-Keitele-, Iisalmen ja Savon sanomissa sekä Punkaharju-, Savonlinna-, ja Kerimäen sanomiin omilla tiedotuksillaan lehdissä kuulutuksen Laukkasille. Eripuolilta Suomea tuli muutamilta Laukkasilta vastauksia.

Syksyn aikana Riitta ja Matti pitivät Pekan luona ainakin kaksi palaveria. Siellä he jatkoivat asian kehittelyä. Erityisesti Pakalla oli hyviä ideoita. Samassa palaverissa he sopivat perustavan kokouksen paikan ja ajan.

Neljänneksi ”työrukkanen” jäseneksi he kutsuivat Lohjan Matti Laukkasen.

Epävirallisia tapaamisia oli puuha naisilla ja miehillä useita vuoden 1987 loppuvuodesta. Marraskuun 5 päivänä tapaamiseen oli viidenneksi jäseneksi kutsuttu Eino Laukkanen Lauttasaaresta. Nyt oli viisisorminen ”työrukkanen” koossa ja yhteisellä päätöksellä he sopivat ensimmäiseksi Laukkasten Sukuseuran kokous paikaksi Helsingin VPK:n ravintolan 13.08.1988.

Sitten vaihtui vuosi 1988 ja tammikuussa 1988 julkaisivat he uuden ilmoituksen ja nyt myös pääkaupunkiseudun lehdissä.

Yhteystietojen perusteella kokoontui 28.01.1988 ”työrukkanen” johon kuului Riitta, Kontulan Matti ja Pekka Laukkanen sekä Lohjan Matti ja Eino Laukkanen Helsingistä. Kokouksessaan ”työrukkanen” jäsenet valitsivat puheenjohtajaksi Pekka Laukkasen. Hän tiedosti tehtäväkseen Sukuseuran perustamis- kokousta varten kutsuttavat kokoukset.

Viisi sorminen ”työrukkanen” oli ahkera ja se kokoontui kevättalven aikana neljä kertaa. Palaverissa he valmistelivat tulevaa perustamis- kokousta ja ehdotuksia Sukuseuran säännöiksi. Perustavan kokouksen asioiksi työryhmä otti:

- Sukuseuran perustamis- päätös.
- Sukuseuran sääntöehdotukset
- jäsenmaksuista päättäminen
- Sukuseuran sukuneuvoston valinta.

Toukokuun 12 päivä 1988 kokoontui ”työrukkanen” Arvi Laukkanen Oy:n tiloissa Kokoontumisesta teki viisisorminen ”työrukkanen” muistion.

Osallistujia oli ilmoittautunut jo jonkin verran. Kuitenkin kesäkuun alussa oli virallinen kokouskutsu valtakunnallisissa sanomalehdissä.

Heinäkuun puolenvälin jälkeen kokoontui seitsemännen kerran viisi henkinen työryhmä Eino Laukkasen toimistossa Lauttasaaresta. Siinä palaverissa piti päättää Sukuseuran perustavan kokouksen ohjelmasta.

Koska junta päätöksiä oli jo tehty ennen kuin kaikki ”työrukkanen” jäsenet olivat paikalla keskustelemassa asiasta, palaveri päättyi eripuraan ja mitään ohjelmaa ei päätetty.

Kuitenkin vielä samana iltana soitti ”työrukkanen” sormet Riitta, Kontulan Matti, Pekka ja Lohjan Matti, toisilleen ja sopivat että he jatkavat alkuperäisen suunnitelman mukaan. Pari viikkoa ennen varsinaista perustamis- kokousta oli Kontulan Matti puhelin yhteydessä Enon Laukkasten sukuseuran sihteeriin Seija Vinniin ja puheenjohtaja Lauri Laukkaseen.

Matti suostutteli Lauri Laukkasen Sukuneuvoston puheenjohtajaksi. Aluksi Lauri vastusteli mutta suostui lopulta. Niinpä ensimmäinen Laukkaset ry:n puheenjohtaja oli Enon Laukkasten Lauri Laukkanen.

Sukuseuraa suunniteltiin huolella ja tulevien kokousten valmisteluun ”työrukkanen” paneutui huolella. Monenlaista dokumenttia on jäänyt jälkeen näiden puuha naisten ja miesten jäljiltä.

”Työrukkanen” kokoontui useita kertoja viimeisen vuoden aikana, suunnitellen ja hioen tulevia kokouksia ja Laukkasten sukuseuran perustamista.

Tapaamisista tehtiin muistioita, osa oli pelkkiä muistiin kirjoituksia.

12.05.1988 ”työrukkanen” kokoutumisesta, Arvi Laukkasen tiloissa, tehtiin virallinen allekirjoituksin varustettu muistio.

Muistio

Laukkasten ”työrukkanen” kokoontumisesta
Aika: 12.05.99

Paikka: Arvi Laukkanen Oy

1. Päätettiin avata Laukkasen sukuseuralle pankkitili, pankiksi valittiin PSP-Itäkeskus. Nosto-oikeus Matille ja Riitalle.
2. Yrityslahjoituksia saatiin Scan-Pörssiltä ja Koti-Avaimelta.
3. Ehdotukset säännöiksi ja suvun tiedustelumakkeeksi hyväksyttiin. Liite 1
4. Todettiin että kokouspaikka Helsingin VPK:n ravintolassa on järjestyksessä. Lounaskustannukset (leikkelepöytä) ovat aikuisten osalta á 40 mk, lasten á 20 mk
5. Päätettiin mainostaa kokousta vielä lehdissä, lehdistömanagerina toimii Pekka. Kutsuvarmennus lähetetään myös jo ilmoittautuneille, Riitta järjestää osoitetarvat, Pekka kirjeet ja postituksen.
6. Muotoiltiin ehdotus kokousjärjestelyksi. Liite 2

Viimein koitti se päivä, kun kaikki aktiiviset Laukkaset kokoontui todellisten puuhamiesten johdolla.

Laukkasia saapui ympäri Suomen. Kaikki oli valmiina. Kokouksen esityslistat muokattu. Juhlatilat varattu Helsingin VPK ravintolasta. Kokouksen ohjelma oli laadittu. Seisova pöytä herkullisia ruokia odotti kokouksen osanottajia VPK ruokasalissa, sovittuna aikana.

Viimein oli aika 13.08.1988 klo 12.00

Laukkasten Sukuseuran perustamiskokous 13.08.1988 alkoi Helsingissä palokunnan talolla klo 12.00

Kaikkiaan 84 Laukkasta osallistui Laukkasten Sukuseura ry:n perustamis- kokoukseen. Kokouksen avaja oli koko Laukkasten sukuseuran perustamis- idean isä ja koollekutsujan vetojuhta ”Kontulan” Matti Laukkanen, joka

Tiedotuksia jäsenille

valittiin yksimielisesti kokouksen puheenjohtajaksi. Kokouksen sihteerinä toimi Riitta Laukkanen.

Kontulan Matti piti avajaispuheen:
Avajaispuhe 13.8.1988 klo 12.00

”Tervetuloa arvoisat kutsuvieraat, sillä Te aktiiviset Laukkasten sukuedustajat olette nyt täällä aikeena perustaa meille kaikille yhteinen sukuseura.

Minä olen Matti Kalevi Matinpoika Laukkanen Pielavedeltä, Länsi-Säviän kylässä syntynyt ja nyt jo n.26 vuotta eripuolilla suomea ja maailmaa ”kiertänyt”.

Nykyisin Helsingissä ja Teneriffalla kirjoilla oleva yritysjohtaja.

Naapurimme maalla oli Laukkanen, jonka sukuhaara ei ollut sukua omaleni, joten se jäi vaivaamaan ja vaivaa edelleen.

Meidän sukuhaara oli nainut Jauhiaisia, joiden värikkään kirjavalla sukuhaaran kirjolle oli perustettu sukuyhdistys lähes 20 vuotta sitten, joka myös toimii aktiivisesti kesällä 1987 heinäkuussa tein päätöksen, että kerätään mahdollisemman monta Laukkasta sukuhaaraan perustamaan oma Sukuyhdistys.

Eka keskustelu aiheesta oli käyty Ilmari Laukkasen kanssa jauhesammutin pulloja huolettaessa 1985 (onneksi ei sammunut koko idea)

*Toka keskustelu oli Riitta siskon kanssa keskellä yötä. Onneksi hän unise-
na kannatti lehti-ilmoittelua.*

*Pielaveden Sanomissa
Kiuruveden Sanomissa
Puruveden Sanomissa*

Vastauksienmäärä oli kannattavan suotuisa.

Sillä eka ilmoittelu kierros uusittiin n. 1kk kuluttua yritimme olla myös yhteydessä mahdollisemman moneen kirjeitse ja puhelimella

*Riitan kanssa päätimme perustaa lähialueiden Laukkasista ns. ”Työrukka-
sen”*

*Vuonna 1987 minä luulin tehtyjen kyselyjen perusteella, että Laukkaset eivät ole tehneet mitään lähes 2000 vuoteen sukujensa eteen. Onneksi olin väärässä. Joukossamme on lukuisia Enon seudun Laukkasia, jotka ovat perustaneet 1982 Laukkasten Enon sukuhaaran ja kokoutuneet jo 6 kertaa. Heidän suvun päämies Lauri Laukkanen ja sihteeri Pirjo Vinni olisitteko ystävällisiä ja nousisitte seiso-
maan.”*

Ensimmäinen viisitoista jäseninen sukuneuvosto oli aika Helsinki keskeinen, mutta sehän oli ymmärrettävää, sillä alkuaikoina suurin osa jäsenistä oli Pääkaupunki seudulta. Perustamiskokous kesti neljä tuntia, jonka jälkeen oli vastaperustetun Laukkasten Sukuseura ry:n tuoreen sukuneuvoston järjestäytymiskokous. Jatkuu seuraavassa numerossa

Leo Laakko

Kuulumisia Laukkasten sukuseura ry:n sukuneuvostosta

Lyhyesti sukuneuvostosta ja sen tehtävistä Sukuneuvosto toimii sukuseuran hallituksena ja se valitaan varsinaisessa sukukokouksessa kolmeksi vuodeksi kerrallaan. Savonlinnassa pidetyssä kokouksessa 30.6.2018 sukuseuran ja samalla sukuneuvoston puheenjohtajaksi valittiin Kerimäen sukuhaaraa edustava Heikki Laukkanen. Sukukokouksessa valittiin myös yhdeksän sukuneuvoston jäsentä kaudelle 2018 - 2021. Sukuneuvosto kokoontuu pääasiassa kaksi kertaa vuodessa, mutta tehtäviä hoidetaan aktiivisesti kokousten välissä sähköpostitse ja työryhmissä, joita sukuneuvosto voi asettaa keskuudestaan. Näistä esimerkkeinä lehti-, kirja- ja sukujuhlatoimikunta. Lisätietoa sukuseuran toiminnasta ja sukuneuvoston jäsenistä löydät sukuseuran nettisivuilta <http://laukkaset.org>

Vuoden 2019 ensimmäinen sukuneuvosto koostui 16.3.2019 Mikkelissä.

Kokouksessa käsiteltiin ja hyväksyttiin vuoden 2018 toimintakertomus, tilinpäätös ja tase. Lisäksi hyväksyttiin toimintasuunnitelma ja talousarvio vuodelle 2019.

Kokouksessa todettiin sukuseuran jäsenrekisterissä olevien jäsenten määrä, joka oli 16.3.2019 yhteensä 718 kpl. Uusia jäseniä hyväksyttiin 25 kappaletta, mutta totesimme kokouksessa, että uusia jäseniä kaivataan. Tässä onkin haaste meille kaikille - miten rikomme 800 jäsenen rajan vuoden loppuun mennessä.

Yksi kokouksen mielenkiintoisimmista aiheista oli varmasti sukukirjan Vesireittejä vastavirtaan tilanteen päivittäminen.

Puheenjohtaja esitteli kirjan kansikuvan, jonka on suunnitellut Eero Könönen. Keskustelussa todettiin joidenkin sukuhaarojen puuttuvan sisällysluettelon perusteella. Tässä vaiheessa on kuitenkin muistettava, että kirja käsittelee 1500 – 1600-lukuja ja osa sukuhaaroista poh-

jautuu vasta 1700 -luvulta (esimerkkinä Jyväskylän Laukkaset). Nyt ilmestyvälle kirjalle toivotaan jatko-osaa ja tähän liittyen sukuseuran jäseniltä kaivataan faktatietoa 1700 -luvun jälkeisistä vaiheista ja sukuhaaroista.

Valmisteilla olevaan sukukirjaan pyritään lisäämään kappale, jossa selvitetään, miten sukuhaarat ovat tulleet kirjaan sekä miten Laukkaset.org sivuilla esitetyt sukuhaarat uudistetaan kirjan valmistumisen jälkeen loogiseksi kokonaisuudeksi kirjan ja sukutietojen kanssa.

Sukuseuran ja sukuneuvoston tehtävä on näkyä jäsenistölle, mutta myös ulospäin. Toukuussa painoon menevästä kirjasta kootaan kattava lehdistötiedote, Facebookin Laukkaset - ryhmän toimintaa aktivoidaan ja sukuseuran kotisivuja kehitetään. Tiedottamiseen, toiminnan kehittämiseen ja jäsenten keskinäisen vuorovaikutuksen lisäämiseen unohtamatta jäsenten ja sukuneuvoston välistä vuorovaikutusta, tarvitaan meitä kaikkia.

Sukuseuran jäseniä kannustetaan sukututkimukseen, tähän löytyy vinkkejä sukuseuran kotisivuilta.

Vaikka sukujuhla ja -kokous olivat viime kesänä, vuoden 2021 kokouksen ja juhlan valmistelu on aloitettu. Seuraava kokous on Lahden seudulla 3.7.2021 ja juhlapaikan varaaminen on jo nyt ajankohtaista. Merkitsethän päivämäärän muistiin.

Sukuneuvoston seuraava kokous on 14.9.2019.

Tätä kirjoittaessani tuli mieleen, että maakuntien lehdistössä on varmasti paljon juttuja Laukkasista. Näitä olisi mukava nähdä vaikka Facebookin Laukkaset ryhmässä vaikka valokuvana tai linkitetyn lähteeseen, jossa se on ollut.

Koosteesta vastaa Taina Saarenpää

Laukkaset-Lehti

Kaikki sukuseuran jäsenet voivat lähettää kirjoituksia Laukkaset lehteen. Aihe on vapaa, kunhan se liittyy Laukkasiin tai Laukkasten sukuun. Jos et omista sähköpostia niin pyydä sukulaistasi tai ystäviäsi kirjoittamaan tarinasi. Ja tarvittaessa voit lähettää minulle käsin kirjoitetun paperi version postissa. Osoitteella Leo Laakko Latvakuja 2 16300 Orimattila. Oikein kirjoitustakaan ei tarvitse murehtia sillä lehdellä on pätevä oikolukija, jonka kautta kaikki kirjoitukset kulkevat, ennen lehden painoon menoa. Voit kirjoittaa myös murteella, silloin kirjoitukset menevät lehteen siinä muodossa kuin kirjoitat. Postissa lähetetyissä kirjoituksissa voi olla mukana myös valokuvia. Kuvat skannataan ja palautetaan lähettämäsi osoitteeseen.

Lehteen voi lähettää myös pelkästään valokuvia. Mukaan lyhyt esittely mitä tai keitä valokuvassa on.

Tärkeää asiaa lehtikirjoituksista

Kirjoita teksti Ariel 10 fontilla ns. leipätekstinä eli ei mitään sisennyksiä, tavutuksia, reunuksia tai tasauskomentoja. Laita kuvat ja teksti liitteenä samaan lähetykseen juttusi otsikon nimellä osoitteeseen laukkaset.lehti@gmail.com Anna tekstille ja kuvalle nimi, joka yhdistää ne toisiinsa ja joka kuvaa aiheitasi. Kuvien toivotaan oleva alkuperäisiä ja käsittelemättömiä. Kuva koko enintään 2592 x 1936 ja pikseleitä vähintään 300 dpi. Kirjoituksen loppuun kirjoittajan oma nimi. Laita mukaan myös yhteistietosi.

Jäsenille

Minulla on tiedostossa muutamia Laukkasten Sukuseura ry:hyn liittyneitä jäseniä, joille en ole voinut toimittaa sukuselvitystä. Se johtuu yksinomaan siitä, etteivät he ole ilmoittaneet tietoja esivanhemmista tarpeeksi kaukaa. Sen

vuoksi on tärkeää, että ilmoitatte esivanhempanne mahdollisimman kaukaiselta ajan jaksolta. Siis tiedot varhaisimmista esivanhemmista: syntymä aika, paikka ja mahdollisesti myös sukuhaara, johon kuulut. Ja ne tiedot lähettätte sitten minulle osoitteeseen: leo.laakko@gmail.com

Sukuselvitys tehdään sen perusteella mitä tietoja löytyy Laukkasten Sukuseura ry:n sukutalenteista.

Olen hakenut tietoja netistä digitoiduista kirkonkirjosta, SSHY kirkonkirjojen kuvatietokannasta ja henkikirjoista. Sekin edellyttää, että nämä löytyvät netistä ja että ne ovat yli sata vuotta vanhempaa tietoa. Mutta kaikkein helpointa on, kun lähettätte minulle tiedot varhaisemmista esivanhemmista.

On tulossa taas kevät ja kesä. Kesä aikana on tilaisuus Laukkasten eri sukuhaarojen kokoontua serkku tapaamisiin. Näistä pienimmistäkin sukukokouksista/ serkkutapaamisista on valokuvat ja kirjoitukset tervetulleet lehteen.

Laukkaset Lehden toimittajan mietteitä

Nyt tulikaste on suoritettu ja ensimmäinen lehti tuli ja jäsenistö luki sen. Pääsääntöisesti palaute oli myönteistä ja itsekin koin, että lehti oli onnistunut, mistä suurin kiitos kuuluu tarinoiden, juttujen ja kirjoitusten laatijoille. Ne olivat mielenkiintoisia ja sen verran toisistaan poikkeavia, että se teki lehdestä värikkään. Kutenkin kaikki kirjoitetut artikkelit liittyivät tavalla tai toisella Laukkasiin, olkoonkin että olin tietämättäni laittanut lehteen jutun, joka oli ollut vuosien saatossa jo kaksi kertaa aikaisemmin Laukkaset lehdessä. Mikä tuo kirjoitus oli, jätän sen kertomatta. Pahoittelen tapahtumaa kuin myös sitä, että eräs artikkeli sivusi politiikkaa ja se pääsi huomaamattani painoon ja jäsenistön luettavaksi. Pahoittelen tapahtumaa ja lupaan olla vastaisuudessa tarkempi.

Kaikkein pahimpana mokanani pidän, kun kansilehdeltä, oikeasta yläkulmasta jäi Laukkasten Sukuseuran vaakuna pois.

Oli lehdessä myös muita virheitä; takasivulla, sukuneevoksien yhteystiedoissa oli Pia Laukkasella väärä sähköposti osoite. Oikea on; mariapia.laukkanen@gmail.com

Itse asiassa tämä lehden teko on mielenkiintoista. Koskaan ei voi etukäteen tietää minkälainen siitä tulee. Se on kuin maalaisi taulua, kahta samanlaista ei tule.

Laukkaset Sukuseura ry:ssä on parikymmentä sukuhaaraa. Sen jäsenistö on monipuolista. On monesta eri kansanluokasta sen kummemmin kansaa luokittelematta. Sen vuoksi lehden pitää olla myös monipuolinen. Lehden pitää uudistua ja samalla säilyttää vanhaa arvokasta perinnettä.

Sanonta ”ennen kaikki oli paremmin” ei kuulu lehden tekoon ja pitää unohtaa fraasi ”näin on aina tehty ja näin tullaan tekemään.”

Mielestäni Laukkaset lehti pitää olla sellainen että, lukija haluaa ottaa sen toisenkin kerran luettavakseen, kertoa kaverille että Laukkaset lehdessä oli mielenkiintoinen artikkeli joka kertoo...

En pysty arvioimaan minkälainen Laukkasten Sukuseura ry:n ikä rakenne on, kun tietosuoja laki kieltää sellaisten tietojen tallentamisen, mutta kuvittelisin että keski-ikä olisi ajat sitten rippikouluiän ohittanut.

Mutta siitä huolimatta lukijoita on varmasti niin nuorissa kuin vanhoissakin. Ja nyt kun olen varsin pitkään ja perusteellisesti rakentanut aasinsiltaa niin tulen varsinaiseen asiaan.

Nyt jokainen miettimään miten saadaan nuoriso mukaan Sukuseuran toimintaan ja myös lehden tekoon. Sillä nuorisossa on tulevaisuus myös sukuseurojen toiminnassa. Jäsenistö vanhenee jos nuoria ei saada liittymään sukuseuraan ja mukaan toimintaa.

Lehdessä on tarkoitus julkaista aukeama, joka on tarkoitettu pelkästään vanhoille valokuville, Sellainen oli jo viime lehdessä. Niin että jokainen nyt penkomaan piirongin laatikoita ja skannaamaan valokuvia minulle. Lyhyt saatto teksti mukaan, mikä kertoo mitä tai kuka kuvassa on.

Leo Laakko

Laukkasten Sukukirja

Vesireittejä vastavirtaan kannet.

Vesireittejä vastavirtaan Laukkasten sukukirjan valmistuminen on loppu suoralla. Kirja menee painoon toukokuun alussa ja on jäsenistön luettavissa kesäkuun alkupuolella.

Kirjan myöhästyminen on valitettavaa.

Kirja kertoo Laukkasten alkuvaiheista 1500 luvulta 1700 luvun alkuun. Kirjan tarkoitus on kertoa, miten kyseiset sukuhaarat on muodostuneet ja onko eri sukuhaaroilla yhteistä esi-isää. Laukkasten sukuhaaroja on yli kaksikymmentä ja lähtö henkilöitä noin viisikymmentä. Kirjan sisältö on pääasiassa 1500 ja 1600 luvun sukuhaaroista.

Kirjan tiedot perustuvat pääosin perinteiseen sukututkimukseen, mutta myös DNA-testeihin. DNA-testejä saatiin kyllä runsaasti, mutta enemmän olisi tarvittu. Muutamista sukuhaaroista ei testejä saatu ollenkaan ja eräistä olisi saanut olla useampi. Haapaveden Laukkasista ei saatu yhtään testiä ja Karjalan puolen

sukuhaaroista olisi saanut tulla useampi testi. Myös Savon ja etenkin Rantasalmen suunnasta olisi saanut testejä tulla enemmän. Myöskään Jyväskylän sukuhaarasta ei testejä saatu

Kiitos kuitenkin DNA testeihin osallistuneille.

Yksi yllättävä tieto oli että Kinttaan Laukkasten esi-isä ei ole Pielaveden Laukkasia. Dna ja aikakirjojen mukaan Kinttaan Laukkaset polveutuu Pulkkilan Pulkkisista. Jylhän talon isäntä Lars Larsson ja Jylhän torppari Anders Larsson olivat veljeksiä.

DNA- testiä voi jokainen tehdä edelleen, jos kiinnostus on herännyt. Tosin Laukkaset Sukuseura ry ei osallistu enää testien kustannuksiin, vaan jokaisen on maksettava testin kokonaan itse. Mutta onhan ne apuna sukututkimuksessa.

Leo Laakko

Isosedän, lisak Laukkasen, jalanjäljillä Amerikassa

Isak meni naimisiin Anna Kaarlingin (s. 1899 tai 1900) kanssa 21.1.1918 ja heille syntyi tytär Hilja 15.10.1918 Michiganissa. Familysearch Michigan Marriages 1868-1925 tilasto kertoo Isaacin olleen 26-vuotias avioituessaan ja Annan 18. Isaacin vanhemmiksi on kirjattu Alex Laukkanen ja äidiksi Pauline Huttinen (=Pauliina Huttunen). Vastaavasti Annan vanhemmat olivat Matt Kaarling ja Elizabeth Rydstrom.

Vuonna 1920 Isakin ja Annan perheessä asui myös Raphael Laine 25v. Isak ja Anna asuivat myöhemmin Chicagossa (residence 3749 North Hoyne Avenue, Chicago, IL), jossa Isakilla oli parturiliike. Isak kuoli jo 59-vuotiaana v. 1950. Sain Yhdysvalloista mm. Isakin parturiliikkeen käyntikortin, josta on kuva liitteenä. Uskomatonta on, että käyntikortti on tosi hyvin säilynyt.

Hilja, isäni Yrjö Laukkasen 1. serkku avioitui Andrew Earle Harrisin (s. 8.11.1913) kanssa 11.9.1938 Chicagossa, Illinoisissa. Hilja ja Earle perustivat kodin Boulder Junctioniin, Wisconsiniin. Earle kehitti puhelinjärjestelmän ja omisti pienen puhelinyhtiön. Eläkkeelle siirtyessään he muuttivat ensin Milwaukeeen ja sen jälkeen North Fort Myersiin, Floridaan. Earl menehtyi 20.10.1990. Hilja kuoli 91-vuotiaana 15.3.2010, joten myöhästyimme sukuselvityksessämme reilulla kuukaudella.

Hiljan serkku Naina Howard 70v. Woodruffista Wisconsinista kertoi kirjeissään minulle, että Hilja oli aina hyvin ylpeä suomalaisuudestaan. Joitakin vuosia aikaisemmin hän oli tehnyt matkan Suomeen ja palannut usein ihaniin matkamuistoihinsa. Naina on Hiljan äidin Annan sisaren tytär o.s. Sutinen.

Hiljalla ja Earl Harrisilla on kaksi adoptiolasta: Elisabeth Harris s. 10.12.1950 ja John Andrew Harris s. 5.2.1954. Elisabethin 1. mies oli

Ron Toman. Heillä on kaksi lasta Apryl Toman s. 1971 ja Michelle Toman s. 1972. Elizabethin nykyinen sukunimi on Ziegler. Viime vuosi oli Elizabethille surullista aikaa, sillä hänen 2. aviomiehensä menehtyi vähän aikaisemmin kuin hänen äitinsä Hilja. Elizabeth asuu Muskegossa, Wisconsinissa.

Johnista löytyi tiedot, että hän on ollut naimisissa Terry nimisen naisen kanssa ja että heillä on poika Reuben John Harris s. 1984. John asuu Lakelandissa Floridassa. Johnista Naina kertoi, että hän on kiireinen mies, nykyisin linja-autonkuljettaja, joka ajoi mm. työntekijöitä Mexican Lahdelle puhdistamaan öljyvähinkoja.

Olemme siskoni Marjan kanssa tosi kiitollisia Allain avusta ja Nainalta saamistani kirjeistä ja valokuvista. Toivon, että kontaktimme jatkuisi edes kirjeiden muodossa tulevaisuudessa.

30.1.2011 Pirkko Koho

Perhekuva Kinttaan Laukkasista.

Lydia ja Viljo Henrik Laukkanen.

Ameriikan serkkuja.

Vuoksen koululta noin 30-luvun puolivälistä.

Anni-tädin perhe .

Aviopari laskemassa verkkoja.

Hiihtäjiä vuosikymmenten takaa.

Pojat kuvassa.

Nuorisoa.

Kinttaan Laukkaset

Kiuruvesi, Nälännönkylä n:o 10 Kinttaa, Kinttasaho on ollut Laukkasten suvun omistuksessa vuodesta 1869. Tila sijaitsee Kiuruveden pohjoispuolella. Vuonna 1869 Niils Laukkanen muutti Kinttasahoon vaimonsa Maria Kustava Pesosen ja kolmen pojan, Henrikin, lisäkin ja Aleksanderin kanssa.

Henrik muutti Lahnamaa 3 Uudispiha nimiselle tilalle ja lisäkin ja Aleksander jäi Kinttaaseen. Henrikillä oli yhdeksän lasta, joista valitettavasti kuusi kuoli alle kymmen vuotiaana ja heistäkin menehtyi viisi alle kolmivuotiaana. Mutta kolme Johan eli Jussi, Brita eli Riitta ja Emil eli Eemeli kasvoivat aikuiseksi ja perustivat kukin oman perheensä,

Jussi Laukkasen ja vaimo Aino Sofia Lehtolan jälkipolvi;

Samuel Henrik Laukkanen, s. 17.9. 1892, puoliso Anna Kustaava Murtomäki s. 10.9.1892.

Matti Laukkanen, s. 5.5. 1894 puoliso Hilma Sofia Piippo s. 2.8. 1896

Reeta Sofia Laukkanen, s. 12.6. 1896 puoliso Aukusti Samulinpoika Väisänen s. 4.2. 1893

Olga Laukkanen, s. 1.2. 1901 puoliso. Jooseppi Murtomäki s. 19.11.1896

Eino Ilmari Johannes Laukkanen, s. 18.12. 1903 puoliso Elina Pitkänen s. 18.2.1897.

Aino Valborg Laukkanen, s. 2.12. 1910. Hannes Aukusti Samulinpoika Väisänen s. 7.10 1913

Maria Vilhelmiina Laukkanen, s. 16.5. 1898 k. 31.8. 1902.

Emil Laukkasen ja vaimo Liisa Kustaava Tikkasen jälkipolvi:

Tiina Laukkanen s. 22.12. 1904 puoliso Akseli Anselmi Piippo s. 1.12. 1900.

Lida Maria Laukkanen s. 8.1. 1911, puoliso Mikko Johannes Autio s. 7.5. 1914. lapseton

Martti Emil Laukkanen s. 31.8. 1917. puoliso Hilja Liisa Kärkkäinen s. 1.8. 1930.

Kinttaan tila jaettiin lisäksi ja Aleksanderin kesken. Lisäkin oli naimissa kaksi kertaa; ensimmäinen vaimo Brita Helena Hukkanen, tämä avioliitto oli lapseton ja toinen Kaisa Johanna Oinas,

lisäkin Laukkasen ja Kaisa Oinaan jälkipolvi;

Tyynne Maria Laukkanen, s. 4.2. 1898

Petteri lisäkin Laukkanen, s. 26.2. 1900

Hilma Johanna Laukkanen, s. 22.5. 1902

Anna Laukkanen, s. 7.8. 1904

Kaisa Pauliina Laukkanen, s. 15.11. 1906 puoliso Paavo Tikkanen (5187).

Onni Aleksander Laukkanen, s. 12.2. 1909

Juho Eenokki Laukkanen, s. 18.10. 1910

puoliso Saimi Esteri Leinon s. 29.6. 1914

Onni Alfred Laukkanen, s. 12.4. 1913

Aleksander Laukkasen ja Maria Pauliina Huttunen s. 3.10. 1860 jälkipolvi;

Aleksander Vilhelm Laukkanen, s. 14.2. 1884 puoliso Saara Saastamoinen s. 28.4. 1889

Frans Petteri Laukkanen, s. 19.3. 1885 puoliso Ida Oinas s. 10.11. 1884

Niilo Laukkanen, s. 19.3. 1887 kuoli lapsena

Heikki Laukkanen, s. 22.4. 1888 Kiuruvesi, Naimaton ja lapseton.

lisäkin Laukkanen, s. 18.5. 1890 Amerikkaan

Johan Emil Laukkanen, s. 8.5. 1892 puoliso Olga Maria Juntunen s. 5.5. 1892

Hilja Laukkanen, s. 26.12. 1895 puoliso Abraham Huttunen s. 23.9. 1892

Kaisa Greta Laukkanen, s. 21.12. 1897 puoliso Matti Kallenpoika Tikkanen s. 13.6. 1893

Fredrik Laukkanen, s. 29.6. 1900 kuoli lapsena

Niilo Laukkanen, s. 10.9. 1903 puoliso Hanna Saastamoinen s. 29.9. 1909.

Henrik, lisäkin ja Aleksander Laukkasella on paljon jälkipolvea, näillä kolmella oli 11 avioliitosta olevaa lasta

Näistä kymmenellä oli myös lapsenlapsia.

Ensi kesänä heinäkuun 6-7 päivänä järjestetään Kinttaan ja Lahnamaan Laukkasten sukutapaaminen. Jokainen joko tietää että edellä olevassa sukutaulussa on hänen esivanhempia, isoäitejä, isoisia, vanhempiensa isoäitejä ja isoisia tai ovat puolisonsa kautta liittyneet Laukkasten sukuun ovat tervetulleita Kinttaan Laukkasten sukutapaamiseen Kiuruvedelle Lahnasten Mäkipirtille. Mäkipirtti on entinen Pirttimäen koulu. Lähes kaikki vanhemman polven Laukkaset ovat käyneet Pirttimäenkoulua. Siksi onkin paikallaan viettää Laukkasten sukutapaaminen Mäkipirtillä entisellä Pirttimäen koululla.

Leo Laakko

HUOMIO, KAIKKI KINTTAAN LAUKKASET!

Kinttaan Laukkasten esi-isä oli NILS LAUKKANEN syntynyt v.1829.

Hän muutti Kärämäeltä Kiuruvedelle 1850 luvun alussa. Pojista Isäkin ja Aleksander jatkoivat talollisina Kinttasahossa. Henrik meni Näläntö n:o 3:n Lahnasten Uusitaloon.

Niils Laukkasen poikien jälkipolvien yhteinen **SUKUTAPAAMINEN KIURUVEDELLÄ MÄKIPIRTILLÄ** ent. **PIRTTIMÄEN KOULU** Lahnastentie 386 lauantaina ja sunnuntaina 06 ja 07 heinäkuuta 2019 juhla alkaa lauantaina klo 11.00

Kaikki, jotka tuntevat kuuluvansa ed. mainittujen veljesten jälkipolviin ovat tervetulleita sukutapaamiseen. Pyydämme sitovan ilmoittautumisen yhteydessä maksamaan ruokailu ja osallistumismaksun 15.00 €/henk. Ilmoitathan myös ruoka-aineallergiat. Tilille **Leo Laakko n:o FI04 5308 0760 9293 05**.

Maksu sisältää ruokailun juomineen, kahvin ja saunan. Myös Grillikota on käytössä.

Mäkipirtillä on myös mahdollisuus yöpyä, silloin maksu on 18.00 €/henk.

Ohjelmassa; musiikkia, laulua, sketsejä, leikkimielinen tietokilpailu, arpajaiset. Juhlapuhe. yms.

Lauantai-iltana tanssit, karaoken kera. Tiskijukkina koko suku

Vapaata keskustelua, keitä me olemme ja mistä me Kinttaan Laukkaset tulemme?

Sunnuntai on vapaan seurustelun aika.

Lisätietoja sukukokouksesta antavat:

Leo Laakko
leo.laakko@gmail.com
0443237475

Aimo Laukkanen
aimo.laukkanen@kaisanet.fi
0447344220

Kansalliskirjaston digitaaliset aineistot ovat hyvä sukutietojen hakupaikka

Kansalliskirjaston digitaalisessa aineistossa on kattavasti digitoitu vuoteen 1929 asti sanoma- ja aikakauslehdet ja monia muita julkaisuja. Monia julkaisuja löytyy myöhemmältäkin ajalta. Sivut löytyvät digi.kansalliskirjasto.fi haulla netistä. Sanomalehtiä on digitoituna 7,8 milj. sivua ja aikakauslehtiä 6,8 milj. sivua sekä erilaisia pienpainatteita yli 100 000 sivua.

Sivuilla on hyvä hakujärjestelmä. Siellä voi valita ajankohdan, painopaikan, lehden nimen, kielen ja tietenkin hakusanan, vaikkapa; Laukkanen Kerimäki. Sen jälkeen haku ilmoittaa sivumäärän monellako sivulla hakusana ilmenee. Voit selata kaikki sivut ja jokaisella sivulla hakusana näkyy punaisena. Kansalliskirjaston sivuihin kannattaa kaikkien sukututkijoiden tutustua. Siellä voi tehdä suvusta todella yllättäviä löytäjä.

Parhaiten tietoja löytyy nyt 1800-luvun lopulta siitä alkaen, kun sanomalehdet alkoivat ilmestyä 1930-luvun alkuun asti, johon vaiheeseen digitointi on edennyt ja johon on kansalliskirjastolla käyttöoikeudet. Kaikki tiedot on vapaasti käytettävissä lähde mainiten. Nettisivuilla on tarkemmat ohjeet tietojen saatavuudesta ja käytöstä.

Laitan tähän esimerkkeinä kaksi kuvakaappausta vanhoista lehdistä. Ensimmäinen on isoisäni isän Olli Laukkasen kuolinilmoitus vuodelta 1927 ja se on julkaistu Savonlinnassa ilmestyvässä Itä-Savo lehdessä 5.2.1927. Kuolinilmoitus on samalla ajankuva siitä, miten kuolemasta kerrottiin. Kannattaa lukea kuolinilmoituksen muistolause. Toinen kuvakaappaus on O. Laukkasen Rautasepäntiikkeen ilmoitus Keski-Savo lehdessä 18.01.1910. Yritys toimi Kerimäen kirkonkylässä reilut 100 vuotta sitten. En tunne yrityksen taustaa enkä tiedä mihin sukuhaaraan silloinen yrittäjä kuului. olisi mukava, jos tästä yrityksestä voisi seuravaan lehteen joku asiasta tietävä kirjoittaa. Ilmoitus antaa hyvän kuvan mainonnan kiele-

O. Laukkasen Rautasepäntiike

- Kerimäen kirkolla -

on muutettu lähelle laivarantaa, jossa otan tehdekseni kaikkea alaan kuuluvaa työtä kohtuullisilla hinnoilla.

HUOM! Hyvä tilaisuus saada halvalla takomarautoisia porttia ja rauta-aitoja piirustusten mukaan, kuntain kuin myös yksityisten välityksellä. Työ tehdään huolellisesti ja nopeasti.

Kunnioituksella sulkeudun arvoisan yleisön suosioon.

O. Laukkanen.

Osoite: Kerimäki, Kirkonkylä.

Olli Laukkasen kultasepäntiike.

tä, kun yrittäjä ”kunnioituksella sulkeutuu arvoisan yleisön suosioon.”

Kirkolliset ilmoitukset kertovat yleensä syntymät, kuolemat ja naimisiinmenot. Käräjäuutiset 100 vuotta sitten kirjoitettiin lehtiin aina nimillä, vaikka rikos olisikin ollut vähäinen. Monin paikoin julkistettiin myös maakaupat lehdissä. Erilaisissa viranomaisilmoituksissa

Yli 5000 sivua Savon historiaa digitoidaan

Savon säätiön toimesta on valmistunut kuusiosainen Savon historia, jossa on yli 5000 sivua. Historiatyö käynnistettiin 1930-luvulla ja kirjoitustyö toteutettiin v. 1955 perustetun Savon säätiön toimesta. Viimeinen osa ilmestyi v.2013. Savon historia kattaa nyt koko Savon asutushistorian ja on hyvä perusteos kaikille savolaisten sukujen tutkijoille. Savon kunnat ovat pääosin rahoittaneet historian kirjoittamisen säätiön kautta.

Työnsä tehnyt Savon säätiö lakkautettiin joulukuussa 2018.

Digitoinnin julkistus tapahtui 13.2.2019. Tällä hetkellä osa historiaa on luettavissa tietokoneella, tabletilla tai kännykällä osoitteessa <https://savonhistoria.edita.fi/>

Koko kirjasarjan digitointi valmistuu keuhään mennessä. Digitaalisesti julkaistaan myös kuvat ja kartat. Käyttöä helpottaa monipuolinen hakuohjelmisto. Digitoinnin kustantaa Etelä-Savon ja Pohjois-Savon maakuntaliitot.

Digitoinnin yhtenä suurena käyttäjäryhmänä arvioidaan olevan sukututkijat.

Heikki Laukkanen
Säätiön viimeinen puheenjohtaja

Olli Laukkasen kuolinilmoitus.

näky sukutietoja, esimerkiksi tiealueiden pakolonastuksissa, huutokaupoissa, ulosotoissa ja kunnallisissa päätöksissä. Urheilutuloksia on julkaistu jo toista sataa vuotta. Erialaisten järjestöjen ja yhteisöjen kokousuutisista voi löytää tuttuja nimiä valittuina henkilöinä eri tehtäviin tai sitten juhlien esiintyjinä, kuten puhujina, runonlausujina, soittajina tai laulajina.

Heikki Laukkanen

Kontulan-Matin muistelo sukuseuran syntyvaiheista

Suvun merkitys elämän eri vaiheissa

Kun pientä vauvaa perheeseen odotetaan, on siitä koko suku myös innoissaan.

Isovanhemmatkin aivan myytyjä ovat, on valmistelut tulevaan perheessä kovat.

Mikä lapselle nimeksi, siinäpä pulma, isän vai äidin suvusta vai uusi näkökulma.

Uudet suosikkinimet kuuluvat joka aikaan. Moniko suvun historiasta nimensä saikaan?

Lapsena serkut, pikkuserkut ja mummit ovat tärkeitä, ukit ja usein suvusta kummit.

Teininuoriso helposti kavereihinsa juuttuu, vapaa-aikana sukulaiset joukosta puuttuu.

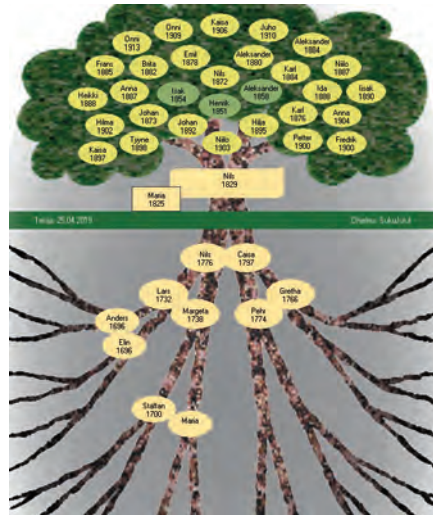
Joillakin läpi elämän on vahva sukuside, mistä koituukin melkoinen muistojen nide.

Kun seuraava polvi omaa elämää rustaa, vauvan nimiä taaskin papereillensa mustaa.

Entiset vanhemmat nyt isovanhempia ovat samat hekotukset vauvojen ympärillä kovat.

Mitä korkeammaksi ihmisen ikä karttuu, sitä lujemmin myös suvun merkitys tarttuu.

Joskus joku asia saattaa synnyttää vihaa, vaikka ollaankin samaa verta ja lihaa.

Mitä vanhemmaksi tullaan, on suku niin tärkeä, eikä ikävissä muistoissa ole mitään järkeä.

On ihana tavata sukukokouksissa myös muita, joita nimi yhdistää, vaikka ei samaa lihaa ja luita.

Kun yllättäen jonkun Laukkasen jossakin kohtaa, niin innostus siitä jo päällekin päin hohtaa.

Kyllä suvun merkitys läpi elämän mukana kulkee, suku saattaa rajan yli ja lopuksi silmät sulkee.

Sirpa Herve (o.s. Laukkanen)

Hiukan taustaa ja historiaa. Nimeni on Matti Kalevi Laukkanen ja olen kotoisin Pielaveden Länsi-Säviän kylästä, Jauhiala-nimisen talon poika ja syntynyt 1948 joulukuussa. Kuten talon nimi kertoo, niin sitä asuttivat Jauhiaiset, mutta talon tytär Hanna meni naimisiin Keiteleeseen Pikonmäen talon pojan Abel Rikhard Laukkasen kanssa, josta tuli kotivävy Jauhialaan. Pikonmäen Laukkaset olivat lähtöisin Pielavesi-järven perukan Laukkalan kylästä.

Isäni Martti oli vaari-Abelin ja mummo-Hannan kolmas lapsi ja hän taas meni naimisiin Korhosten tyttären Bertta Helmin kanssa ja minä olen heidän toinen poikansa.

Naapurissamme oli Karjalasta Laatokan Mantsin saaresta evakkona siirtynyt ”Ryökä”-nimisiä karjalaisia, jotka muuttivat nimensä Rai-koseksi. He myivät asuinpaikkansa muurari Erkki Laukkaselle. Hän asui vaimoineen heidän naapurinaan Korpelan-mökissä, meiltä Jauhialan talosta Nilakkajärvelle päin mentäessä. Muutamassa vuodessa paljastui, etteivät he kuitenkaan olleet samoja Laukkalan Laukkasia vaan muualta päin Savoia tulleita.

Olin muuttanut 1964 opiskelupaikkakunnalle Kuopioon ja sieltä Kajaanin kautta Helsinkiin, pitäen savolaiset sukujuuret mielessäni. Helsingissä työskentelin konepajassa tuotantopäällikkönä ja kehitysosaston vetäjänä ja 80-luvulla siirryin yrittäjäksi kiinteistö- ja arvo-paperikaupan pariin.

Jauhialan vanhan isännän, isoisoisäni Heikki Jauhiaisen, suku oli perustanut Jauhiaisten sukuseura ry:n 70-luvun lopulla. Elokuun 13. päivänä 1987 oli Finlandia-talolla Jauhiaisten sukuseuran 10-vuotisjuhlat. Olin lupautunut menemään asemalle vastaan muutamia tuttaviani ja osallistumaan sukujuhlaan sekä esit-

telemään myös Helsingin nähtävyyksiä. Kun olin sunnuntai-iltana saattanut tuttavani asemalla junaan, istahdin autooni ja soitin ”Sisko”-Riitta Laukkaselle klo 21.50 Etelä- Hesperian kadulle ja kysyin, että tuletko, niin perustetaan Laukkasten sukuseura? Riitta vastasi myöntävästi, joten sovimme, että tavataan lounaalla ja jutellaan asiasta tarkemmin. (Riitta Laukkaseen olin törmännyt työasioiden merkeissä, sillä hän oli Vakuutusyhtiö Pohjolassa töissä). Tiesin, että hänen sukunsa oli Punkaharjun Putikosta, jossa heillä oli vieläkin kiinnekohta.

Kun tapasimme Sisko-Riitan kanssa, niin teimme lounaalla päätöksen, että laatisimme hiukan provosoivia kirjoituksia alueellisiin ja paikallisiin lehtiin, kuten Pielaveden -, Keiteleeseen -, Kiuruveden -, Iisalmen - ja Savon Sanomiin sekä myös Punkaharjun -, Savonlinnan - ja Kerimäen Sanomiin omilla tiedoillamme ja siten odottaisimme mitä tuleman pitää! Silloin piti maksaa julkaistavat ilmoitukset lehdissä.

Olimme tulleet siihen päätelmään, että pitäisi saada laajalta alueelta Laukkasten eri sukuaaroja innostumaan asiasta.

Muutaman viikon päästä niin kutsuttu Lohjan-Matti lähetti tietonsa minulle. Samoin helsinkiläisen Arvi Laukkanen Oy:n tj. Pekka Laukkanen. Olin yhteydessä ensin Pekka

Laukkasten sukuneuvosto 2018-2021

Laukkaseen ja päätimme tavata hänen toimistossaan Bulevardilla Sisko-Riitan kanssa. Pidimme siellä ainakin pari palaveria kolmeaan.

Pekalla oli hyviä ehdotuksia ja päätimme perustaa ns. työrukkasen, jossa olisi viisi henkilöä ja joka alkaisi valmistelemaan Valtakunnallisen sukuseuran perustamiskokouksen järjestämistä Helsinkiin seuraavaksi kesäksi. Kolmanteen kokoontumiseen kutsuimme neljänneksi sormeksi Lohjan-Matin ja myöhemmin viimeisenä viidenneksi kutsuimme Lauta-saaren-Einon.

Talven 87 – 88 aikana tavattiin muutamia kertoja ja päätettiin teettää Paikkalalla sukukartoitus elokuussa 13.8.1988 Helsingin VPK:n talolla pidettävään ensimmäiseen valtakunnalliseen suku tapaamiseen. Se, miksi siirsimme perustamisen elokuulle, johtui siitä, että osallistumisen esteenä ei olisi esim. heinänteko, marjanpoiminta, viljanpuinti tai kesälomat. Eli oli tarkoitus toimia niin, että mahdollisimman moni pystyisi osallistumaan.

Osallistujien nimiä oli jo kertynyt tulevaa kokoontumista varten. Kuitenkin julkaisimme tulevasta kokoontumisesta virallisen kutsun myös valtakunnallisissa päälehdissä, jossa oli yhteystiedot ilmoittautumista varten.

Heinäkuun puolenvälin jälkeen **saimme kutsun kokoontua Einon uudessa toimistossa Lauttasaarella**. Tulimme sinne viimeisenä, sillä muut oli kutsuttu aikaisemmin paikalle. Eino johti tilaisuutta ja siellä oli **”junttapäätökset”** valmiina siitä, että **Einosta tulee perustettavan sukuseuran ensimmäinen puheenjohtaja** ja muut ”työrukkasen sormet” tulevat perustettavan sukuseuran sukuneuvostoon (oli ta-

pahtunut ns. vallankaappaus). Minulla oli ollut alkuperäinen ajatus, että kaikki paikalle kokoontuvat tekevät yhdessä päätökset, eikä vain ns. viiden työrukkanen! Niinpä totesin, **”että ei käy, mutta voitte kävellä minun ylitseni”**. Ja poistuinkin paikalta. Illalla soitti Sisko-Riitta, kohta Pekka, ja sitten Lohjan-Matti ja kaikki kertoivat, että jatketaan alkuperäisen suunnitelman mukaan. Eino ei osallistunut viimeisinä viikkoina tapahtuman järjestelyihin ollenkaan.

Noin kaksi viikkoa ennen h-hetkeä tuli ilmoittautuminen, että Enosta tulee muutama henkilö ja tieto siitä, että siellä yksi Laukkasten sukuhaara oli kokoontunut jo noin 10 vuotta. Soitin Seija Vinnille ja kyselin heidän puheenjohtajastaan Lauri Laukkasesta. Sain yhteystiedot ja soitin Laurille ja ehdotin, että jos hän ryhtyisi nyt perustettavan sukuseuran puheenjohtajaksi. Lauri vastusteli, koska hän oli Enosta mukana lähes kaikessa! Ehdotin hänelle, että tarjoudun varapuheenjohtajaksi neljäksi vuodeksi ja tekisin kaikki mahdolliset työt ja asiat hänen puolestaan ja hän olisi meidän keulakuvamme! (Mielestäni sukuseuran puheenjohtajan tuli olla elämää nähnyt jo ikänsä puolesta sekä maalta, talollinen... eikä mikään Helsinkiin muuttanut bisnesmies kuten me muut olimme). Oli hienoa, että Lauri suostui ja meiltä meni nopeasti sovittu aika. Loppu onkin sitten historiaa.

Meidän ylimääräinen sukukokouksemme 1990 Casinolla Savonlinnassa oli menestys, sillä ilmoittautuneita oli 694 henkilöä. Laivoja oli varattu seitsemän, joista osa meni Laukkasaareen ja osalla oli Saimaa-risteily Savonlinnan ympäristössä.

Kontulan Matti Laukkanen

Heikki Laukkanen
puheenjohtaja
Runonlaulajantie 123, 51900 Juva
puh. 040 075 5204
heikkilaukkanen64@gmail.com
[Kerimäen sukuhaara](#)

Johanna Lindbohm
varapuheenjohtaja
Tuomikatu 40, 50120 Mikkeli
puh. 040 590 4527
johanna.lindbohm@edu.mikkeli.fi
[Juvan sukuhaara](#)

Oskari Laukkanen
varainhoitaja
Neularanta 4, 70780 Kuopio
puh. 040 027 1353
oskari.laukkanen@gmail.com
[Pielaveden sukuhaara](#)

Leo Laakko
lehtivastaava
Latvakuja 2, 16300 Orimattila
puh. 040 323 7475
leo.laakko@gmail.com
[Pielaveden \(Kinttaa\) sukuhaara](#)

Antti Laukkanen
lehti
Retkeilijänkatu 6 A10, Helsinki
puh. 040 076 9808
antti.t.laukkanen@gmail.com
[Parikkalan haara](#)

Taina Saarenpää
sihteeri
Näätäkuja 3 B 11, 01480 Vantaa
puh. 040 580 8655
taina.saarenpaa@live.fi
[Kiteen sukuhaara](#)

Risto Laukkanen
jäsenrekisterinhoitaja
Lehtokatu 14, 40630 Jyväskylä
puh. 040 064 7637
risto.laukkanen@elisa.fi
[Kesälahden sukuhaara](#)

Pia Laukkanen
tuotteiden myynti
Lehtokatu 14, 40630 Jyväskylä
puh. 050 344 0456
mariapia.laukkanen@gmail.com
[Kesälahden sukuhaara](#)

Juhani Tenhunen
sukuneuvostonjäsen
Päiväkummuntie 8b 6, 02210 Espoo
puh. 040 861 0723
e.juhani.tenhunen@gmail.com
[Pielaveden sukuhaara](#)

Sami Laukkanen
nuorisovastaava
Koulutie 7 a 5, 18300 Heinola
puh. 045 884 5671
laukkanensami@hotmail.com
[Kiuruveden \(Kinttaa\) sukuhaara](#)

Posti Green

